

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Progressistes-SDP

L'horitzó del 2023 s'enfosqueix

Les previsions econòmiques de l'FMI són pessimistes

El 7 d'octubre passat llegíem a la premsa internacional que Kristalina Georgieva, directora del Fons Monetari Internacional, havia assegurat que estava sent testimoni d'un "... dels girs més dramàtics" que ha pogut veure en l'economia mundial.

En una conferència a la Universitat de Georgetown (Washington) prèvia a les reunions anuals de l'FMI i el Banc Mundial, la directora de l'FMI va deixar clar que l'economia mundial continua a la baixa.

La directora de l'FMI havia avisat el 6 d'octubre sobre un risc gran de recessió i una perspectiva global ben fosca que "... és més probable que empitjori que no pas que millori".

Les incerteses, va dir, "es mantenen extremadament altes en el context del conflicte bèl·lic i la pandèmia."

Tres setmanes després, el 23 d'octubre, l'FMI publicava unes noves previsions econòmiques assenyalant que "les perspectives europees s'han enfosquit considerablement" (*Le Monde*, 25 d'octubre del 2022).

I, efectivament, un augment de preus galopant i un feble creixement amb el marc de la crisi de l'energia i les incerteses que es deriven de la guerra a Ucraïna és el que ens espera a tot Europa el 2023.

L'anomenada zona euro, en la qual Andorra està immersa, quedarà gairebé estancada amb una previsió de creixement de només 0,5%. Hem de pensar que el mes d'abril del 2022 l'FMI encara preveia un creixement del 2,3% per

al 2023.

Alemanya i Itàlia, que depenen més del gas rus, tindrien ara creixement negatiu (-0,3% i -0,2%) mentre que França (0,7%) i Espanya (1,2%) creixerien una mica.

El director del departament Europa de l'FMI, Alfred Kammer, diu que "l'afluïxament del creixement és general, i més de la meitat de països de la zona euro patiran una recessió tècnica...", és a dir, una reculada del producte interior brut els dos primers trimestres del 2023.

Mentre, a Andorra, cada dimecres el portaveu del Govern ens explica que no cal patir, que anem bé.

Però no hauríem de presumir perquè una de les raons és que

Govern augmentarà els sous dels funcionaris en una proporció superior a la del sector privat

---

-potser pel pes del turisme- encara no hem recuperat els nivells previs a la pandèmia.

A més, estem submergits en una llarga precampanya electoral que ens està portant a una perillosa subhasta de promeses impossibles.

Aquest mes de gener el Consell General ha de debatre i votar el pressupost per al 2023. El projecte presentat pel govern Esport no és gaire sincer, sinó que comporta moltes trampes producte de la comunicació cloroform de

campanya electoral.

El dèficit públic serà molt superior al que darrerament ens han dit -el ministre de Finances fins i tot ha pretès que hi haurà superàvit- cosa que és molt més greu el 2023, quan els tipus d'interès tiren a l'alça, que el 2020 quan estaven per terra.

L'economia pública andorranca hauria de ser gestionada amb més sentit d'Estat, però això exigiria certs consensos que fessin possible un pacte de país, que és complicat en algunes situacions curioses en les quals vivim.

Els salaris dels treballadors en actiu en les empreses privades creixeran en base a l'acord imperatiu del Govern en unes proporcions unilateralment esglaonades per Xavier Espot. Però el mateix Govern els augmentarà als funcionaris en una proporció superior. I les pensions de jubilació creixeran en una proporció fruit dels capricis del Govern.

Són coses que en moments difícils -com els que assenyalava l'FMI- generaran espinosos problemes polítics i pressupostaris.

Tot apunta doncs que el 2023 creixerem poc, cosa que veient un futur molt incert ens hauria d'incitar a aconseguir un clima menys crispat en el debat econòmic. Però no anem en aquesta direcció.

Està clar que Espot i Gallardo aconseguiran fer aprovar un pressupost, però tocat d'excessiu optimisme, per motius electorals.

No tinc gens clar que el país pugui continuar negant l'evidència gaires anys més.